

[Dohrmann]

som har kørt. Det drejer sig formodentlig om over 100.

Endnu en skøn blomst! Hvis formandens kone ved bestyrelsesmøde laver kaffe og køber brødet og regner prisen ud til 4 kroner pr. kop, så skal der skrives oplysningsseddel til skattevæsenet. Hvis hun gemmer bilagene fra købmand og bager, må hun trække beløbet fra senere. Den slags kan man jo more sig meget over, hvis det var ment som en spøg. Desværre er det ramme alvor. Og det er trist at skulle til at måle sin interesse for idrætsarbejde med prisen for en kop kaffe.

Hvis klubben dækker en spillers rejseudgifter til træningsstedet, skal der også skrives oplysningssedler.

Det er helt unødvendigt administrationsarbejde, der her pålægges klubberne. Og det er ikke til gavn for nogen overhovedet. Derfor begynder vore ledere nu at melde fra. Der er jo ikke meget ved at blive truet med bål og brand for fejl, man knap kan undgå at lave i sit fritidsjob. For de fleste kasserere er blot almindelige mennesker uden regnskabsuddannelse.«

Forhåbentlig er det kun enkelte kommuner, der indtil nu har taget dette skridt til at udrydde alt frivilligt foreningsarbejde her i landet.

Jeg henstiller, at ministeren øjeblikkelig sætter tingene på plads.

Dohrmann (FP):

Lad mig straks sige, at hvis det var sådan, at skatteministeren havde givet et positivt svar til hr. Ib Christensen, så ville jeg have trukket mit spørgsmål. Efter min mening var det svar, ministeren gav, meget negativt. På samme måde som skiftende regeringer har mishandlet og ødelagt tilværelsen for en lang række selvstændige erhverv – således at bageren, købmanden og håndværkeren sidder og roder til langt ud på natten, ikke med det erhverv, de har valgt, men med skatteregnskaber, momsregnskaber og lignende, som de har fået trukket ned over hovedet – så må det nu forventes, at turen er kommet til sportsklubberne og dermed de frivillige og ulønnede ledere og trænere, som prisværdigt har påtaget sig det hverv at forsøge at engagere bl. a. unge mennesker til at vælge at gå ind i en eller anden sportsgren fremfor at stå og hænge på gadehjørnerne. Jeg må altså

konstatere, at de ting vil den socialdemokratiske regering med skatteministeren i spidsen nu slå i stykker. Det er simpelt hen for groft, det er skamløst, og jeg synes, det siger en hel del om den nuværende regering.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Jeg forstår, at hr. Dohrmann havde skrevet sit indlæg, før han hørte det svar, jeg gav hr. Ib Christensen. Jeg forstår også, at der måske har været lidt kapløb om, hvem der kom først med spørgsmålet. Selv om spørgsmålene ikke i formen er identiske – jeg vil hvad formen angår meget gerne rose hr. Ib Christensens spørgsmål, hvilket jeg ikke er i stand til, når jeg skal omtale hr. Dohrmanns spørgsmål – så var indholdet af de to spørgsmål efter min mening nærmest identisk, og derfor kan jeg nøjes med at henvise til det svar, jeg gav på det forrige spørgsmål om præcis det samme.

Det er en helt urimelig fejlslutning, hr. Dohrmann gør sig til talsmand for i anledning af, så vidt jeg forstår, en eneste konkret sag. Jeg forstår nu, at det skal bredes ud, gældende alle idrætsklubber, gældende alle former for selvstændig erhvervsvirksomhed, liberalt erhverv osv. Grundlaget er spinkelt. Man burde stille sig tilfreds med, at jeg har lovet at iværksætte en undersøgelse og meddele resultatet heraf, og ikke, forinden en sådan undersøgelse er foretaget, meddele en vurdering.

Dohrmann (FP):

Ministeren kan da godt prøve at fremstille det, som om det er noget, der lige er dukket op. Vel er det ej! Jeg står her med en vejledning for sportsklubber, som er udsendt af Fredericia kommune, hvor man skriver alle de ting, der bl. a. er nævnt i min begrundelse. Nu skal man altså føre regnskab over, hvor mange gratis kopper kaffe og hvor mange stykker hjemmebagt brød en træner el. lign. får udleveret. Jeg går da ud fra, at ministeren har set den vejledning, der er udsendt, at når ministeren bliver bekendt med sådan noget, så har han omgående at gribe ind og få stoppet sådan en heksejagt.

Som jeg sagde i mit første indlæg, er der tale om ulønnede, frivillige ledere, som prøver på at gøre et stykke idealistisk arbejde.